

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **B. P.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 12 maja 2020 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt II Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II K (...)

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną w zakresie zarzutu z pkt I;**
- 2. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania w zakresie zarzutu z pkt II;**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.M. (Kancelaria Adwokacka w J.), obrońcy z urzędu B. P. , kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 4. zwolnić skazanego od zapłaty kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W pkt II kasacji obrońca skazanego zarzucił „rażącą niewspółmierność orzeczonej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania, w stosunku do warunków osobistych sprawcy, jego braku wiedzy z zakresu informatyki oraz wagi zarzucanego czynu”. W tym zakresie kasację należy uznać za niedopuszczalną z mocy ustawy, bowiem wbrew art. 519 k.p.k. mówiącemu o wniesieniu kasacji od określonego orzeczenia wyłącznie sądu odwoławczego, stawiając przytoczony zarzut, skarżący kwestionuje orzeczenie – co do kary – Sądu pierwszej instancji. Ten bowiem Sąd, a nie Sąd odwoławczy, wymierzył skazanemu wspomnianą wyżej karę. Dodatkowo trzeba zwrócić uwagę, że art. 523 § 1 zd. drugie k.p.k. stanowi, że kasacja nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary. Jak to niejednokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, przepis ten nie może być rozumiany w ten sposób, że postawienie zarzutu rażącego naruszenia prawa uprawnia autora kasacji do podniesienia innego, samoistnego zarzutu wymierzenia skazanemu kary niewspółmiernej. Zarzut ten ma rację bytu wyłącznie wtedy, gdy skarżący wykazuje, że niewspółmierność kary wynika z rażącego naruszenia prawa, czego w niniejszej kasacji nie podniesiono.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt 2. niniejszego postanowienia.